

Sygn. akt IX U 901/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Maria Olszowska
Protokolant:	St. Sekretarz Sądowy Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania C. M. /M./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanej D. H.

o podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania C. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 9 maja 2019 r. Znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony C. M. jako pracownik u płatnika składek D. H. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu

od 7 czerwca 2018r. do 6 lipca 2018r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 901/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący C. M. jako pracownik u płatnika składek D. H. (H.) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 07.06.2018r. do 06.07.2018r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony jest uprawniony do emerytury górniczej.

Po nabyciu prawa do emerytury ubezpieczony nie pracował do czasu zawarcia spornej umowy z D. H.. Zainteresowana od 2008r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży roślin i artykułów ogrodnich. W związku z chorobą jednego z pracowników zamieściła ogłoszenie, w którym poszukiwała osoby na stanowisko ogrodnika. Zatrudniała ona kilku ogrodników. Rozpoczął się okres letni i jak co roku zwiększała się ilość pracy. Ubezpieczony o możliwości podjęcia tam pracy dowiedział się od znajomej. Chciał się zatrudnić, aby przeliczyć sobie emeryturę i jednocześnie dorobić. Wcześniej nie miał takiej możliwości ponieważ opiekował się obłożnie chorą matką. Ubezpieczony na podstawie zawartej z ubezpieczoną umowy na okres próbny pracował codziennie od godziny 8.00 do 16.00. Zajmował się roślinami tj. plewił, podlewał, przycinał. Wszystkie te prace zlecał mu jego bezpośredni przełożony A. B., zatrudniony w centrum ogrodniczym zainteresowanej na stanowisku kierownika. Za wykonaną pracę otrzymał umówione wynagrodzenie 2100zł brutto.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zeznań świadka A. B., zeznań zainteresowanej D. H. oraz zeznań ubezpieczonego (k. 16-17 a.s.).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonywujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1778), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy - art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu C. M. ubezpieczeniom społecznym w tytułu zatrudnienia u D. H. podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań świadka, ubezpieczonego oraz zainteresowanej, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu

art. 83

k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971 r., 11 CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986 r., 1 CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001 r., II UKN 258/00, OSNP z 2002 r., Nr 21. poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowana szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Świadek A. B. potwierdził fakt wykonywania pracy przez ubezpieczonego. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia